

NUMMER 9

[NYHEDER](#)
[ANMELDELSER](#)
[INTERVIEW](#)
[FEATURE](#)
[PODCAST](#)
[SERIER](#)
[BLOG](#)
[KONTAKT](#)

Piccolo fanget i fortiden

 16. januar 2023 af [Kristian Bang Larsen](#)

0

SPLINTS DØD

999999

Tegner: Olivier Schwartz

Forfattere: Benjamin Abitan og Sophie Guerrive

Farver: Alex Doucet

Oversættelse: Ole Steen Hansen

Forlag: [Cobolt](#)
Form: 64 s. i farver, hardcover

Vejl. pris: 199 kr.

Udgivelsesår: 2022

Udgivelsesland: Danmark

I *Splints død* prøver nye folk endnu engang kræfter med den klassiske serie, men kløjs i forsøget på både at hædre fortiden og være relevante i nutiden.

Splint og Co. står som en af de største serier indenfor den fransk-belgiske tegneserietradition, først og fremmest på grund af mesteren **André Franquins** definerende run på serien i 1946-1968.

Siden har en række forskellige tegnere og forfattere videreført serien, ofte med gode resultater, uden at de dog helt har nået de samme højder som Franquin, når han var bedst.

Nyeste viceværter på den intellektuelle ejendom er trio'en Olivier Schwartz (tegninger), Sophie Guerrive og Benjamin Abitan (tekst). De gør tilsyneladende ordentligt hovedrent ved at slå hovedpersonen ihjel i hvad der ligner første bind af et dobbeltalbum.

Spoiler? Ikke rigtigt, når nu albummet hedder *Splints død*. Afsøringen er en aktiv del af markedsføringen.

Som ofte før, når nye tegneserieskabere får chancen med Splint & Co, starter de med en historie, der går tilbage til kilden, og propper fortællingen med så mange Franquin-referencer som muligt.

I *Splints død* er de der til overflod, og som læser føler man nærmest, at man skal være Splintolog for helt at kunne følge med. Greven af Champignac, superskurken Zorglub og den nysgerrige reporter-konkurrent Myg er selvfølgelig med, og plottets omdrejningspunkt er mystiske hændelser i den underjordiske by Korallion, der stammer helt tilbage fra historien *Havmysteriet* fra 1964. Den husker jeg ikke rigtigt,

SØG

Søg

NYESTE KOMMENTARER

Matthias Wivel til [Den lange og meget indviklede historie om Captain Marvel](#)

thomas tomcat til [Den lange og meget indviklede historie om Captain Marvel](#)

Matthias Wivel til [Radio Rackham: The Spirit – Ten Minutes](#)

Matthias Wivel til [Radio Rackham: The Spirit – Ten Minutes](#)

Kristian Bang Larsen til [Radio Rackham: The Spirit – Ten Minutes](#)

FIND OS PÅ FACEBOOK

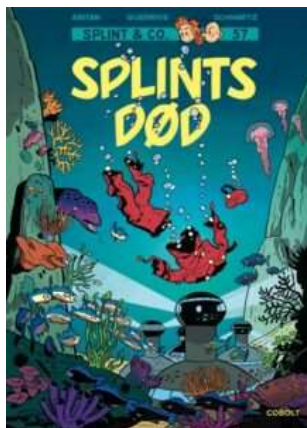

SENESTE INDLÆG

men som jeg forstår det (det er ikke særligt tydeligt) var det oprindeligt et superskurkehovedkvarter, mens det nu er et øko-turisthotel på bunden af havet, der viser sig at gemme på dystre *greenwashing*-hemmeligheder.

Således søger Schwartz, Guerrive og Abitan på én gang at trække tråde tilbage til de klassiske album og opdatere teknologi og tematikker til nutiden. Men hvor det tidligere er lykkedes fint for forgængere som f.eks. Morvan/Munuera og Tome/Janry at ære arven fra Franquin og samtidig holde serien energisk og ungdommelig, så skurrer mødet mellem fortid og nutid her.

Der er noget sært ved at reporteren Splint flittigt læser sine nyheder på en tablet, samtidig med at han er klædt i sin 85 år gamle piccolo-uniform, og kører i seriens klassiske Turbomobil fra 50'erne.

Den lange og meget indviklede historie om Captain Marvel

29. januar 2023

2

Med den slags venner behøver man ikke fjender

27. januar 2023

0

Tosset med Tegneserier nytårspodcast 2022/23 - Del 1

26. januar 2023

0

Fundraising i tegneserieland

26. januar 2023

0

Dansk tegneseriefilmatisering oscarnomineret

25. januar 2023

0

Her hjælper ellers dygtige *Oliver Schwartz'* opdaterede udgave af *Atomic Style* ikke. *Atomic Style* var en postmoderne stil fra 1980'erne, forbundet med europæiske tegnere som *Yves Chaland* og *Serge Clerc*, der fusionerede Hergés lige linjer med den tidlige Franquins mere dynamiske stil, og som var dybt fascinerede af design fra *Atomalderen*, altså tiden fra ca. 2. verdenskrigs ophør og frem til ungdomsoprøret.

Oliver Schwartz er med rette blevet rost for sine *tre ekstraordinære eventyr med Splint & Co* i samarbejde med forfatteren Yann. Men de foregår også i årene omkring 2.

verdenskrig, og her passer hans stil, der jo altså allerede var retro for 40 år siden, væsentligt bedre, end i en nutidig historie der skal virke ung og frisk, men hvor hovedpersonen altså stadig bruger galocher.

Plottet stabler den ene ide oven på den anden, og her både et forlagsjubilæum, nye Champignon-ekstrakter, gigantiske-dolkhaler, virtuelle muræner og matrix-agtige parallel-virkeligheder. Det er faktisk så det bliver en smule omstændigt og overlæst, og når gagsene samtidig sjældent fungerer, ja, så bliver det et Splint & Co-album af de mere ordinære.

Det synes, at Schwartz, Guerrive og Abitan er en smule tyngede af den tunge arv de varetager, og derfor vil for meget på én gang. Man må håbe, at de i kommende album, og gerne allerede i anden del af dobbeltalbummet her, finder deres egen stil.

VI ELSKER TEGNESERIER

– og vi snakker om dem på Facebook. Kom og vær med!

♣ André Franquin, Olivier Schwartz, Splint og Co, europæiske tegneserier, Sophie Guerrive, Benjamin Abitan

DEL PÅ